

Kära bröder och systrar!

Kristus är uppstånden!

Ja, han är sannerligen uppstånden!

Hittills i påsktiden är det precis till detta, att Kristus är uppstånden, som vi tittat tillbaka på. Idag ser vi på ett sätt framåt, men det görs i medvetenhet om påskens betydelse och att den uppståndne Jesus går med oss.

Förra söndagen mötte vi Jesus som den gode Herden som ger sitt liv för sina får – eller med andra ord för sina lärjungar, men i egentlig mening för alla människor och hela mänskligheten. Vilket blir en levande verklighet när vi tar emot honom i våra liv.

Alla välkomnas till Jesus!

Alla välkomnas att ta emot honom och låta oss bli formade av honom!

Det är i den meningen inte ofarligt att bli kristen –

Det vill säga, om vi vill hålla oss för oss själva och vara opåverkade.

Och själva kontrollera våra liv eller vad som ligger framför oss.

Självklart vet vi innerst inne – att så ser en människas liv inte ut. Vi påverkas av både det ena och det andra. men frågan är av vad?

Jesus erbjuder oss att följa honom. Och han tar emot oss alla!

Han som är den uppståndne, som besegrat döden och det onda och bli en motkraft i världens mörker, ondska och istället sprida ljus och skapa liv.

Han som är den evige och den fullkomlige och som gett oss vårt liv, Han vill fylla oss med än mer liv, frid, fred och glädje.

Detta betyder inte att det alltid, kanske inte ens för det mesta, är enkelt att vara kristen. Lika lite som det är alltid enkelt, kanske inte ens för det mesta, att vara människa.

Jesus utlovar inte något förenklat liv, men han erbjuder närvaro och hjälp i våra liv och ett mål att rikta oss mot, som är att bli allt mer lik Jesus – och därigenom, märkligt nog, bli oss själva allt mer.

När vi umgås med Jesus utplånas inte vår personlighet – utan den fullkomnas, blir tydligare och skänker frihet och i den meningen även frid, frimodighet och glädje – även när våra yttre omständigheter kan vara svåra.

Vi kans se detta i evangelierna när Jesus möter människor. Det är inte sällan människor som befinner sig i nöd, som kommer till Jesus och tas emot och upptäcker att livet är större och helare än de svårigheter de kämpar med.

Vi kan även se det i Paulus brev. Paulus talar inte minst om den inre glädjen och friheten när han till det yttre har det som svårast i fängelse och kämpar med både köld och hunger.

Idag möter vi Jesus i en liten annan situation. Han har precis tvättat lärjungarnas fötter som ett exempel på att vara ödmjuka i förhållande till varandra. Och därefter ätit den sista måltiden, vid vilken nattvarden instiftades.

De ord vi lyssnat till idag är avslutningen på måltiden och följs endast av Jesus förutsägelse av hur Petrus förnekar honom. Därefter följer ett långt avsnitt som kallas Jesu avskedstal i kapitel 14–17 innan Jesus grips i Getsemane trädgård.

Jesu ord idag är alltså precis innan han grips, döms och korsfästs.

Det är alltså den snart korsfäste som talar om hur han ska bli förhärligad genom att han ger sitt liv för alla och uppstår från graven och det döda.

Och detta formar nu Jesus till ett nytt bud: *Att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla ska förstå att ni är mina lärjungar om ni älskar varandra.*

Detta är en förstärkning av det gamla budet som vi kan läsa om i evangelierna och kanske känner igen från det dubbla kärleksbudet, men framförallt i Mose lag, Torah, "Att du skall älska din nästa som dig själv.

Jesu nya bud är att vi skall älska varandra så som Jesus har älskat oss. Dvs ge oss själva och våra liv för varandra. Då kan alla förstå att vi är hans lärjungar, om vi visar varandra kärlek.

Jesus säger detta när han ska lämna lärjungarna och så att de kan fortsätta att leva i gemenskap med honom även efter att han lämnat dem.

Att de ska fortsätta hålla riktningen och inte tappa hoppet även i ovissheten i förhållande till vad som händer runt om dem.

Det var i denna ovisshet, som Israels folk lämnade Egypten bakom sig, men vägledades av Guds moln- och eldpelare om dagen och eldpelare om natten, så att de trots ovissheten kunde fortsätta framåt utan att tappa riktningen. På motsvarande sätt som Jesus ber oss att följa honom som vårt moln och eld.

Att med Paulus ord klä oss trons och kärlekens rustning. Så att vi inte blir offer för vreden utan att vinna frälsning genom vår herre Jesus Kristus.

Hur aktuellt är inte dessa ord, i nuvarande polariserade politiska läge. Och vi går nu in i en valrörelse inför valet i september.

Tron, hoppet och kärleken är vårt försvar och rustning i kampen mot synd och ondska och som växer när vi låter Jesus komma in i våra liv.

Riktningen inåt i bön, gudstjänst öppnar oss utåt i tjänst för varandra!

Idag har vi glädjen att återöppna Väte kyrka efter dess renovering.
Sedan 1200-talet har Väte kyrka varit en lokal ambassad för Jesus och kyrkan!

Här har barn och äldre döpts, undervisats, fört själavårdande samtal, tagit emot syndernas förlåtelse i bikten och Kristi kropp och blod i nattvardens mysterium.

Här har familjer bildats genom vigsel och familjer och socknen tagit avsked av sina nära och kära. Ingen annan byggnad bär med sig socknens liv och historia på samma sätt som sockenkyrkan.

I Väte socken har människor hört hur kyrkklockan klämtat och ringt och kallat till bön och män och kvinnor har knäppt sina händer.

En av de saker som jag upplever som allra mest inspirerande som biskop är när jag ute i socknarna möter berättelser om hur en eller några personer har beslutat sig för att vi vill be tillsammans. Vi vill att det ska firas regelbunden gudstjänst i vår sockenkyrka. När de har bestämt sig för detta och börjat samlas till regelbunden bön i socknens kyrka så händer något. Fler ansluter och bönen växer i betydelse för dessa personer.

Jag vill idag lyckönskar Väte socken till en nyrenoverad kyrka, såväl som tacka Samfälligheten Gotlands kyrkor för ert betydelsefulla arbete, men även skicka med uppmaningen och inbjudan till den eller de som känner sig kallade – att misstro inte vad som kan hända om en enskild eller några få personer börjar be tillsammans.

Detta tillsammans är inte isolerat till er som kommer till kyrkan utan sker tillsammans med alla de män och kvinnor som bätt på denna plats, såväl som med alla de som ber i hela Kristi kyrka här på Gotland och runt om i världen.

Så kan Väte kyrka genom att vara öppen och genom att enskilda och grupper av personer ber här tillsammans vara en Jesu ambassad här lokalt och kraftkälla. Varje gång vi hör kyrkoklockorna ringa, så kan vi teckna oss med korsets tecken och be en kort bön som en påminnelse om att Jesus söker oss var och en och väntar på oss.

Må så Väte kyrka, som vi här idag har återöppnat, bli till rik glädje och välsignelse här i Väte socken och Guds rike växa!

I Jesu namn!